Anul LXXXIV — Sibiu, 6 Septemvrie 1936 — Nr. 37

„ASOCIATIUNEA" CENTRALA SIBIIU

Telegraful Roman

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna

APARE SAPTAMANAL

Abonamentul: Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Creșterea preotului ortodox

Când se pune în discuție problema chemării preotului, trebue să ne preocupe în deosebi marea răspundere ce o poartă, pentru felul muncii lui, *școala* care l-a crescut.

Pe vremuri, la facultatea protestantă din Viena, catedra de teologie pastorală era ocupată de un valoros profesor, care înainte de-a ajunge aici, fusese 20 de ani în șir pastor la sate. Prelegerile lui care formase un deliciu sufletesc al ascultătorilor, se desfășurau în strânsă concordanță cu realitățile vieții preoțești ale bisericii sale.

Nu este deajuns să crești pe viitorul preot într'o atmosferă de mare optimism, ear pe urmă să-i dai drumul în viață, unde îl pândesc jertfe și greutăți pentru care nu e pregătit.

In mod firesc întrebarea de bază este: A reușit școala teologică să ne dee pe preotul *ideal* și *practic*, așa cum îl cere viața, sau ba?

O școală de înnot b. o., care și-a lăsat elevii în apa adâncă înainte de-a fi bine instruiți, are toată răspunderea pentru eventualul lor înnec.

Despre un preot de-ai noștri nu se poate afirma, că n'ar fi destul de pregătit teoreticește pentru a răspunde cerințelor de ordin intelectual, care îl așteaptă în parohie. Educație sufletească are și preotul nostru, potrivit mediului care-l înconjoară. Atunci unde poate fi obstacolul care îl oprește să fie adevărat păstor ideal? Să cercetăm.

Rebonificarea materială a preoțimii este așezată pe problematicul *dacă*.

Dacă se pricepe la cultivarea sesiunei sale parohiale, și *dacă* aceasta *rodește*.

Dacă va avea stole dela credincioși.

Dacă iș va primì salarul în regulă...

Dar, cu acest hipotetic *dacă*, va admite orșicine, că nu se pot fericì nici preoții, nici familia lui.

Strâmtorările care se descarcă în capul preotul, îi răpesc seninătatea și concentrarea, atât de necesare slujbei sale.

Școala teologică are d'a face oare în nesiguranța rostului material al preotului? Cred că are de a face.

Școala teologică va avea în vedere nu atât pe cei puțini elevi ai săi cari vor face știință teologică, neaplicată la viață, ci în deosebi *pe cei mulți* cari vor ajunge preoți de sate, trebuind să îndure cruda realitate ce-i așteaptă acolo.

După cum există școală model unde viitorii învățători sânt introduși în tainele învățământului, — de ce nu ar exista și o *parohie model* unde viitorii preoți să vadă cum se prezintă lucrurile într'o parohie pe care vor avea să o conducă?

Să vadă începătorii preoți, din materialul de experiență, bogat al altora, cum se prezintă o parohie cu părțile ei ușoare, dar și cu părțile ei grele. Aici să încerce cum se chiverniseşte bine sesia parohială, cum se tratează cu poporul, cum are se iase din o situație grea, cum trebue să fie un preot «înțelept ca șarpele și blând ca porumbul»...

Cu parohia model, unde teologii vor vedea nu numai ce este trandafiriu, ci și ceea ce este negru în viața de preoți, nu vor mai avea surprinderi și șovăiri în parohiile lor. Dela început vor ști să se orienteze mai sigur și mai valoros în munca ce-i așteaptă și să ție piept greutăților din viața preoțească.

In altă ordine de idei: Școala teologică pe care au terminat-o preoții, nu ar fi iertat să-și întrerupă contactul cu cei ieșiți odată dintr'însa.

La instalarea unui preot nu știu să fi văzut și pe reprezentantul școalei acesteia în persoana unui Prea Cucernic părinte profesor... Doar la înmormântarea câte unui preot, mai apare uneori — corul teologic...

Este timpul suprem să introducem și la noi obiceiul, ca din vreme în vreme preacucernicii profesori să ieie toiegele în mâni și să cerceteze pe foștii lor elevi, dându-le eventual mângâere și îndrumare dacă o cer.

Și să fim convinși că preoțimea, în chemarea ei grea, are adeseori trebuință nu numai de controlul administrativ, ci și de ajutorul și încurajarea foștilor săi părinți sufletești.

Am spus toate acestea în gândul și dorința să avem în parohiile noastre preoții, pe cari îi cere Ioan Hrisostom, și pe cari îi așteaptă credincioșii sfintei noastre biserici ortodoxe.

Prot. **Dr. Ștefan Cioroianu**

Creștinismul și activitatea omului *)

Se pune întrebarea, dacă materialismul filosofic și istoric poate afirma activitatea omului? De fapt, adepții materialismului susțin acest lucru. Dar, dacă îl susțin, rămân oare credincioși principiilor lui, și sânt capabili să-l justifice în mod logic?

Marxismul e ceva actual și adepții lui apelează la activitatea omului. Dar, ne întrebăm: doctrina marxistă privitor la *om*, poate legitimà această activitate? Sigur că nu!

Doctrina care vrea ca *economia* să condiționeze înreaga viață, ca istoria omenirii să fie determinată de progresul forțelor materiale productive, ca întreaga ideologie să fie numai reflexul realității economice, prin ea însăși este pasivă și nu lasă loc inițiativei creatoare a omului. Căci tot ceace ar gândì și ar face omul, nu este decât reflexul realităților materiale, acționat de forțe impersonale material-sociale.

Criza prin care trece filosofia sovietică, e provocată de dificultatea ce o încearcă pentru a justifica, din punct de vedere marxist, activitatea omului și în special activitatea comuniștilor ruși. Tinerii filosofi, caută să facă rectificări comunismului în senzul de a-i limita determinismul social, de a depășì materialismul mehanicist, recunoscând posibilitatea unui autodinamism, care nu e determinat de mediul exterior. Dar această încercare nu se face fără ca logica să nu sufere mari sacrificii, iar terminologia filosofică serioase deformațiuni.

De exemplu: libertatea spiritului a fost transpusă în materie, care la rândul ei a primit viață, activitate, logică, libertate și posibilitatea mișcării spontane. Or, materia și procesul material, dacă întrebuințăm terminologia filosofică, nu pot fi active; liberul autodinamism nu e în firea lor și nu li se poate atribui nici un fel de dialectică. Numai spiritul este activ, și prin urmare activitatea implică un principiu spiritual.

Dacă omul nu e decât produsul naturii și mediului social, dacă nu e decât o clipă trecătoare și instrumentul proceselor materiale, naturale și sociale, atunci nici nu se poate pune problema activității omului. O astfel de concepție exclude noțiunea orcărei activități în lume, prin faptul că

*) Vezi Telegraful Român, Nr. 35/1936.

* FOIȘOARA *

Despre căminul cultural și rolul preotului în cadrele lui

[7] de **IOAN MIHAIL BRANEA**

Ca să nu ne depărtăm dintr'odată de laturea amintită, să privim puțin pe sătean nu în colectivitate, ci ca individ, accentuând pe scurt igiena individuală. Pentru promovarea ei vom lucra prin o silință dârză la curățirea și îngrijirea trupească a săteanului, folosindu-ne de sfaturi de sănătate cari să curgă neîntrerupt, de prescripții sanitare cari să stea mereu în ochii oamenilor și de obligație autoritară. Le vom vorbi la ocazii potrivite de diferite boale ce vin pe urma necurățeniei și de rostul băii în acest loc. Le vom arăta ce însemnătate capitală are pentru sănătatea proprie spălatul mânilor cu săpun (dimineața și înainte de masă). Vom atinge dela început importanța curățirii picioarelor, a gurii, a unghiilor, a capului, a părului, a feții (tuns și ras) cari pentru mulți formează mărunțișuri la cari n'au rost îndemnurile noastre. După ce-am lămurit aceste lucruri mărunte, pășim mai departe, la descrierea și apărarea împotriva boalelor molipsitoare ca anghina difterică, conjuctivita granuloasă, urdinarea cu sânge, brânca, oreionul, pojarul, scarlatina, tifosul, lingoarea, tifosul exantematic, tusea convulsivă, turbarea, meningita cerebro-spinală, vărsatul etc. Asupra lor să insistăm cât se poate de mult arătând mijloacele prin cari se propagă, efectele prime ale lor, primele ajutoare ce se pot da, felul cum să se facă izolarea până la venirea doctorului și dezastrul ce vine pe urma neîngrijirii la timp a lor. Acì, farmacistul căminului de care am amintit, are rolul de-a preîntâmpina pericolul ce se poate ivì. El chiar de nu va fi chemat, de aude cumva de vreun caz de acestea, să alerge acolo spre a da ceea ce se poate da până la venirea doctorului. Numai astfel farmacia căminului și cu ea căminul întreg și-a făcut datoria deplin.

Vei arăta leacurile ce se pot da — fără ajutorul doctorului — în astfel de boale și cari cu siguranță se găsesc în farmacia căminului sau în casa proprie.

Dela boalele molipsitoare vei trece la cele sociale, dintre cari unele seceră fără milă și azi în sânul nostru vieți nevinovate. Așa tuberculoza, sifilisul, pelagra, paludismul și alcoolismul. Spre ele trebue să ne ațintim mai mult privirile, căci sânt mai frecvente la noi. Pe lângă aceasta ele nu se văd și „lupta împotriva lor este cu mult mai grea. La remedierea lor, mai mult decât medicina, ar ajuta îmbunătățirea relelor sociale, din cari cele mai întinse sânt: neștiința, lipsa de cultură, traiul prost, sărăcia, alcoolismul, lipsa de igienă publică și particulară, lupta din ce în ce mai aspră pentru trai etc. Invățând pe viitorii cetățeni, elevii lui, știința vieții și risipind ignoranța, va predica munca ordonată și traiul bun, cu un cuvânt cultura".[1]

Dar să nu ne mulțămim numai cu atâta, ci să pornim la muncă cu gândul de-a îndrepta răul. Vom interna pe cei bolnavi gravi, vom trata spre vindecare pe alții, vom lămurì pe ceilalți de toată greutatea boalei, neferindu-ne să intrăm chiar în detalii mărunte pentru explicarea și lămurirea ei. Poți apela (pentru aceasta) la ajutorul caritativ-medical al „Astrei" sau „Fundației" spre a-ți trimite o echipă de medici cari vizitând tot satul sà afle boalele ce bântue în el și să dea îndrumările și medicamentele potrivite (gratuit). (In unele sate „Astra" chiar a înființat dispensare la cari din săptămână 'n săptămână vin medici ce dau consultații gratuite sătenilor însoțindu-le cu medicamentele necesare).

Alcoolismul, această rușine ce cade asupra neamului nostru, este și el o plagă împotriva căreia trebue să se pornească. Mai întâi față de bețivii calificați vei lua atitudine ferindu-i de ocazia la păcat. Lor le vei da posibilitatea în loc de-a bătători scările cârciumei, să vină la cămin. Acolo li se va arăta prin exemple luate din sânul lor, prin cărți, chipuri, conferințe speciale, filme, piese, vizitarea de spitale etc. răul în care au căzut și dezastrul ce-i paște de vor persevera în el. (Copii cu diferite boli, ruinarea sănătății, a căsniciei etc.). Vei influența femeile a căuta să-și ferească bărbații de această patimă urâtă, dar și costi-

[1] Mugur și Voiculescu op. cit. pg. 227.

toate acţiunile sânt determinate din afară, sânt reflexul altor realităţi şi rezultatul necesităţii.

Dacă materialismul dialectic al marxiştilor-leninişti confirmă activitatea omului social capabil să transforme lumea după ideile lui şi să abroage legile naturii, aceasta o susţin pe motivul că au transpus atributele spiritului în materie, comiţând un act de violare ilicită a terminologiei stabilite în gândirea speculativă. Materialismul adesea rămâne un simbol verbal şi convenţional chiar atunci, când în realitate a încetat să mai existe.

Prin aceasta atingem argumentul de fond al propagandei antireligioase, atacul cel mai puternic împotriva creştinismului şi în acelaş timp combaterea principală a acestui argument. Aşa că, o apărare a activităţii omeneşti e complect fictivă. Căci, cei ce condamnă creştinismul că înlătură activitatea omului, aceia nu cunosc nu numai această activitate, ci chiar omul.

Concepţia lumii marxiste-leniniste nu afirmă activitatea omului, ci pe a societăţii sau a colectivităţii sociale, strivind fiinţa omenească şi transformându-o în instrumentul ei. A recunoaşte activitatea omenească, înseamnă a recunoaşte omului o iniţiativă creatoare şi o libertate de acţiune. Omul este activ, când este o fiinţă spirituală liberă, şi se bucură de o valoare absolută, şi nu atunci când este redus la un simplu instrument pus în slujba unui scop social. Este activ atunci, când creiază procesul social, şi nu când el este creiat de acest proces. Prin urmare activismul sovietic, în care omul nu e decât un simplu executant supus unei injoncţiuni sociale, nu are nici o legătură cu activismul omenesc.

Comunismul materialist care ia, drept realitate unică şi originală, colectivitatea socială, considerându-o în mod efectiv activă şi atotputernică, neagă omul în sine. Şi, folosind terminologia creştină, se poate spune că toată activitatea sovietică se datoreşte exclusiv colectivismului partidului comunist, şi nu libertăţii omeneşti. Societatea comunistă s'a substituit lui Dumnezeu. Creştinismul e acuzat că predică activitatea lui Dumnezeu şi pasivitatea omului. Această interpretare prin faptul că Dumnezeu lucrează în lume independent de om, şi nefiind un subiect independent, ci obiectul acţiunii divine, — duce la fatalism.

Se mai reproşează creştinismului că forţa activă o rezervă ca ceva propriu graţiei divine, ne luând în seamă libertatea omului. Dar noi ştim că Biserica a condamnat ocazionalismul, teorie după care numai Dumnezeu, singura cauză eficientă, lucrează în lume, pe când cauzele secundare, natura şi omul, îi dau numai ocazia de a lucra.

Conştiinţa creştină s'a ridicat totdeauna împotriva concepţiei fataliste a acţiunii divine în lume. Ea susţine că Dumnezeu nu lucrează în afară de om, independent de el, ci prin mijlocirea lui, prin libertatea şi activitatea lui. Această idee o întâlnim şi în înţeleptul proverb popular, că „dacă te ajuţi pe tine, şi cerul te va ajuta". In definitiv, dacă omul nu este decât reflexul proceselor materiale-sociale, instrumentul pasiv al lor, atunci avem tot dreptul a afirma că numai natura şi societatea sânt active.

Marxiştii leninişti vor obiecta că natura şi societatea se manifestă prin activitatea omului în lupta vie a claselor. Ei protestează împotriva unei interpretări fataliste a doctrinei lor. Filosofia sovietică mai nouă refuză a vedea în marxism un determinism şi merge până la afirmarea indeterminismului, sau altfel zis auto-libertatea materiei.

Mehanismul ce înlătură activitatea omului e deadreptul condamnat. Insă, atunci, ne întrebăm, pe ce drept se interpretează creştinismul în spirit mehanicist.? Deoarece prin a privi acţiunea lui Dumnezeu asupra omului sub forma unei impulsiuni ce vine din afară, ajungem a interpreta omul în acelaş senz mehanicist, ca şi în mişcarea materiei. Or, noi avem o mulţime de adevăruri prin care privim acţiunea graţiei divine lucrând prin şi în activitatea omului, acţionând interior asupra libertăţii lui, pe care o întăreşte şi o transfigurează, decât a o lua ca ceva ce se manifestă independent de om...

Acţiunea naturii şi societăţii a partidului comunist nu presupune deloc libertatea şi activitatea interioară a spiritului omenesc. Nutura şi societatea acţionează din afară asupra omului şi-l constrânge la un fel sau altul de acţiune. Omul, de fapt, se simte sub stăpânirea lor. Activitatea lui nu e decât o adaptare continuă la cerinţele şi caracterul lor social, defensiv. Adică, totul se reduce la o reacţiune de autoconservatorism. Activitatea creiatoare se manifestă numai, când omul se ridică spiritualiceşte peste exigenţele mediului natural şi social, atunci când el transformă mediul şi nu se lasă transformat prin mediu.

Nu se poate valoriza drept activitate, decât numai ceace vine din interior. Din moment ce eşti silit să îndeplineşti anumite servicii de dimineaţa şi până seara, din ordinul clasei sociale dominante, din ordinul statului, societăţii sau comitetului central al partidului, nu mai eşti activ şi pasiv, deoarece munca poate fi pasivă. Aşa e întreagă munca servilă, nu numai în societatea unde există sclavajul, ci şi în societăţile capitaliste şi comuniste.

Sigur, se poate dresà şi omul în aşa fel ca să arate o satisfacţie în împlinirea ordinilor societăţii, să se simtă liber în servitutea lui, activ în pasivitatea lui, făcând din el un animal social disciplinat. Insă, în felul acesta icoana lui se alterează, demnitatea lui dispare; societatea omenească se aseamănă cu un furnicar. Şi acum sau mai târziu omul se va revolta ca şi eroul din Spiritul subteran al lui Dostoievski: Pe când acţiunea lui Dumnezeu asupra omului presupune în mod necesar libertatea spiritului.

Nu se poate imagina ca această acţiune să fie exterioară şi mehanică. Şi dacă s'a închipuit aşa ceva, aceasta a fost din cauza că acţiunea lui Dumnezeu s'a privit prin analogie cu acţiunea forţelor din natură sau societate, din cauză că s'a atribuit lui Dumnezeu raporturi sociale de dominaţie şi subordonare. Numai acţiunea spiritului asupra spiritului implică libertatea şi activitatea, şi a subiecţului asupra obiectului înlătură violenţa şi pasivitatea. Dumnezeu fiind spirit, lucrează asupra omului ca asupra unei fiinţe spirituale. Deci spiritul este libertate prin definiţie.

Sclavismul pe care-l întâlnim atât de des în viaţa religioasă fie păgână, fie creştină, este indiciul unei concepţii religioase lipsite de spiritualitate, reflexul unei stări sociale de servitute.

Revelaţia creştină continuu a fost deformată de această stare de lucruri şi de acest servilism. Acţiunea lui Dumnezeu se înţelegea la fel cu a puterii naturale şi sociale, şi nu ca o acţiune a unui spirit, asupra altui spirit. Aceasta se întâmplă de sigur şi azi în societatea a cărei organizaţie mehanică, ajunsă la desăvârşire, poate acţiona din afară asupra omului, pretinzându-i o activitate folositoare ei, lăsându-l în interior pasiv şi sclav. Violenţa şi tirania de care abundă istoria creştinismului şi Biserica, niciodată nu se pot atribui lui Dumnezeu, ci societăţii omeneşti ce s'a ascuns în dosul simbolurilor, formulelor şi semnelor creştine. Dumenzeu se personifică ca un monarh absolut; în Biserică se întâlnea o stare monarhistă; în viaţa religioasă se transpuneau raporturi sociale. Sigur, că alte multe lucruri se pot interpreta prin prisma marxismului, conform materialismului istoric. Dar, acest lucru ne arată că tot ce avea creştinismul sub forma servilismului nu era de origine religioasă, ci socială. Acei ce duc propaganda antireligioasă, neagă spiritul, singurul izvor al activităţii şi libertăţii, precum şi demnitatea omului, şi recunosc ca singură realitate natura şi societatea, care în toate timpurile au fost originea pasivităţii şi sclăviei omului. Ei sânt din aceeaş familie cu pseudocreştinii care în trecut au deformat revelaţia lui Hristos.

Omul îş întemeiază activitatea pe stăpânirea naturii şi societăţii, prin spirit. Aceasta înseamnă, că atitudinea lui faţă de acestea este independentă, liberă şi activă. Aşa că, argumentul principal al propagandei antireligioase nu numai că se prăbuşeşte, dar se întoarce împotriva acelora care l-au avansat. Cei ce se luptă pentru a apăra activitatea omului, trebue să lupte totodată pentru apărarea spiritului, ridicându-se în felul acesta împotriva opresiunii fără margini şi nemiloase pe care societatea o exercită asupra omului.

In rom. de Pr. **C. Zoican**

Schimbări în guvernul actual. *Guvernul dlui Gh. Tătărescu a suferit unele modificări. Ministru al afacerilor străine, în locul dlui N. Titulescu, — a cărui înlăturare ar putea aduce mari greutăţi guvernului, — este numit dnul* Victor Antonescu; *ministru al cultelor dl* V. Iamandi, *ear dl Al. Lapedatu rămâne ministru fără portofoliu; ministru de interne dl* Dimitrie Iuca, *în locul dlui Ion Inculeţ numit vicepreşedinte al consiliului şi ministru fără portofoliu; ministru de finanţe dl* Mircea Cancicov; *ministru al justiţiei dl* M. Djuvara, *în locul dlui Valer Pop, trecut la ministerul industriei şi comerţului.*

In declaraţia-program, dnul prim-ministru Tătărescu a spus presei, că noua echipă ministerială va realiza aceeaş politică internă şi externă în cadrul programului iniţial, pe baza căruia a primit acum trei ani frânele guvernului.

Ingrijire de cei săraci. O deciziune a dlui *Dr. C. Angelescu,* ministrul instrucţiunii, dispune instituirea unui *fond* de asistenţă pentru copiii săraci din şcoalele primare, cu destinaţia de a se procura copiilor hrană, îmbrăcăminte şi cărţi. Fondul se compune din rabatul acordat directorilor de şcoală, din partea librăriilor, pentru vânzarea de manuale, precum şi din ofrande date de instituţii şi particulari. Hotărârea dlui ministru al şcoalelor arată din nou dragostea şi îngrijirea ce o poartă şcoalei primare şi copiilor cu părinţi lipsiţi de mijloace materiale pentru a-i creşte.

C. preoţi să stea în fruntea mişcării

Oastea Domnului

---

sitoare. Vei înfiinţa societatea temperanţei, care să nu se compună numai dintr'un statut, ci din membri devotaţi idealului ei. Ea va fi scaunul de pocăinţă în care cei înfrăţiţi cu beţia până atunci, îşi plâng păcatul văzând greşala cea mare.

Mijlocul cel mai sigur prin care poţi desrădăcina această plagă în viitor din satul tău, e creşterea generaţiilor de copii în frica de beutură. Lor, prin preot şi învăţător, li se va da de pe băncile şcolii o atitudine antialcoolică, atitudine justificată prin exemple vii (vizitarea spitalelor cu bolnavi pe urma beţiei, a nebunilor, a copiilor născuţi din părinţi beţivi etc.) cari nu vor dispărea din inima copilului niciodată. Trebue ştiut că femeile şi copiii sânt cei mai buni ostaşi ai propagandei antialcoolice şi de aceea spre ei să ne şi îndreptăm privirile.

Nu trebue să uităm apoi igiena şi boalele femeii, îngrijirea ei înainte de naştere, după naştere etc. A sosit vremea când ţăranca noastră trebue lămurită asupra părţii ei intime, ca nu cumva tratându-se greşit sau nebăgând în seamă nenorocirea ce-o paşte să păţească un rău. Să-i vorbim despre păcatul avortului, întrebuinţarea de medicamente anticoncepţionale, desfrâu, concubinaj, şi alte multe ca acestea cari nu fac altceva decât aduc pe lângă un rău personal şi unul colectiv: scăderea populaţiei. Să căutăm să oprim moda ce se încetăţeneşte şi la sate de-a avea 1 sau 2 copii, din cauza cine ştie a ce motive. Să învăţăm mamele cum să-şi îngrijească copiii mici, preîntâmpinând procentul pronunţat de mortalitate infantilă, cu sfaturi şi ajutoare necesare. Să se arate boalele ce pot surveni în viaţa copilului, indicându-se mijloacele de însănătoşire şi procedeul de izolare a lor, în ce constă, şi cum ar trebui să fie alimentaţia mamei înainte şi după naştere, a copilului până e mic. Se va lămuri rolul vaccinării şi a injecţiilor pentru copii, lucruri de cari multe mame-şi feresc odraslele.

De nu avem moaşă specialistă 'n comună, căminul prin intervenţiile lui o aduce fiind ea ceva indispensabil satului. Când o ai, îi vei pune în mână o literatură în aşa fel cernută, încât să facă din ea femee ce se pricepe foarte bine în direcţia ei, spre a fi astfel de folos sătencelor şi copiilor.

De ai în comună femei sărace care din motive materiale nu pot fi asistate la naştere de moaşă, să intervii tu ca astfel să previi orce neplăcere ce-ar putea-o avea mama sau copilul.

Să căutăm să învăţăm pe ţăran ca 'n cazuri de accidente: loviri, răniri, tăeturi, înţepături, scrânteli, fracturi, degerături, arsuri, opăreli, insolaţii etc. să-şi găsească singur leacul, fără să alerge în dreapta şi stânga — bolnav fiind — după ajutor. —

Şi apoi — vorbind de sănătate — să ne gândim la mijlocul prin care ea poate fi promovată: alimentaţia. In această privinţă, cu durere trebue constatat că, cu toate că avem cu ce ne pregăti o masă bună, nu ştiu cum. Ţăranca noastră în majoritate se pricepe să pregătească numai câteva feluri de mâncări. Ar fi bine dacă s'ar aranja de către cămin cursuri de gătit, conduse de preoteasă sau învăţătoare, la cari să ia parte atât fete, cât şi femei mai tinere sau mai bătrâne. Aceasta ar trebui să se înceapă din şcoala primară. Să nu se dea reţete de mâncări pretenţioase, ci de acelea care sânt potrivite mediului în care trăim. Rolul cursurilor nu e de a da specialiste în arta culinară, ci de-a învăţa pe ţărancă să-şi pregătească, din ce are, o mâncare bună. Mai ales să se arate felul cum se conservă diferitele alimente, fructe şi zarzavaturi iarna, facerea majunurilor, dulceţilor etc. —

Tot ca un mijloc bun pentru promomarea sănătăţii, e educaţia fizică. Să n'o înţelegem însă greşit şi astfel să facem din satele noastre arene de sport. Nu! Sportul şi educaţia fizică s'o utilizăm pentru desvoltarea completă şi armonioasă a trupului, mlădierea şi sprintenirea funcţiunilor lui şi nu ca mijloc de distracţie şi câştig. Intre diferitele sporturi să accentuăm oina, — singurul nostru joc naţional, — diferitele întreceri, sărituri, urcări, alergări, ridicări de greutăţi, trântele etc., tragerea la ţintă, călăritul, vâslitul şi înnotul.

Golul simţit prin sate în ceeace priveşte educaţia fizică, începe să se împlinească prin instrucţia preregimentară şi pe alocurea cu „Straja ţării". Aceste două inovaţii bune în viaţa satului trebue sprijinite de cămin şi de conducătorii lui, preot şi învăţător, şi 'n cadrul lor să se introducă pe nesimţite şi mijloace educative, mijloace de refacere a tineretului.

Nici ajutorul cărţii să nu-l ignorăm ci să-l utilizăm. Ea alături de farmacia căminului şi cuvântul misionarului e plugul cel mai bun cu care se sparge brazda suferinţei.

De sigur vor fi încă şi alte chestiuni şi mijloace prin care să se îmbunătăţească sănătatea ţăranului, ele fiind poate speciale locului. Totuşi urmând pe cele indicate, vom putea spune c'am realizat ceva pe terenul igienic al satului. Dureri sânt multe, dar dacă se găseşte omul priceput şi înţelegător, prin mijloace potrivite ele pot fi vindecate sau alinate. De trebuit nu trebue decât voinţă. Cu ea înarmându-ne putem răsbate în lupta ce avem de dat.

c) Munca.

Când vorbim de muncă, aplicându-o la viaţa ţăranului nostru, trebue să ne gândim mai mult la o raţionalizare a ei. Ea se impune fiind cerută de vremi.

Probleme-Recensii-Comentarii

G. Popa-Lisseanu, membru corespondent al Academiei Române: *Izvoarele Istoriei Românilor*, volumele IX şi X. Părăsirea Daciei. *Vopiscus* şi *Eutropius*. Text, traducere şi comentarii. „Bucovina", Bucureşti, 1936. Preţul Lei 240.

In colecţia apărută sub titlul de: *Fontes Historiae Daco-Romanorum — Izvoarele Istoriei Românilor*, (despre care am făcut amintire în numerele 2 şi 41 din 1935, şi în nrul 9 din 1936), volumele mai nouă pun în vedere problema istorică de mare interes: *părăsirea* Daciei de legiunile şi locuitorii provinciei şi, în legătură cu această părăsire, *continuitatea* mult discutată a elementului daco-roman în ţările noastre.

Eminentul erudit dl G. Popa-Lisseanu, autor al unor bine primite studii şi lucrări istorice, ne prezintă acum opera lui Eutropius şi Flavius Vopiscus, în text original şi traducere, precedată de întroducerile necesare şi însoţite de scurte analize critice şi de numeroase note lămuritoare, — tot atâtea contribuţii foarte preţioase la studiul istoriei românilor.

Colecţia neobositului cercetător este astfel cu totul vrednică să fie întâmpinată cât mai călduros din partea intelectualilor noştri, a societăţilor culturale şi a bibliotecilor publice.

Dar, afară de aceasta, volumele din urmă vin tocmai la pont, — când adecă tot mai stăruеşte marea propagandă a patrioţilor dela Budapesta, întreţinători cu mult meşteşug ai „focului sacru" şi ai revizionismului pe temeiul «*dreptului istoric*«... (ce nu le aparţine).

*

Anuarul Liceului de băeţi „Al. Papiu Ilarianu" din Târgu-Mureş, pe anii 1932—33, 1933—34, 1934—35. Publicat de *Dumitru Mărtinaş*, director. Tip. „Ardeleana", Tg.-Mureş, 1936. Cu portretul lui Al. Papiu Ilarianu. —

Partea primă a Anualului conţine câteva articole şi studii semnate de directorul şi profesorii liceului: Despre educaţia eroică, şi despre Literatură şi educaţie, scrie directorul D. Mărtinaş; Idealul educaţiei creştine, de I. Miclea; Catehismele româneşti din 1544 (Sibiu) şi 1559 (Braşov), de N. Sulică, ş. a.

In 7 clase din 1934/35 liceul a avut înscrişi 589 elevi, între aceştia 162 ortodocşi, 221 greco-catolici, 122 jidovi, restul de alte religii. Liceul are şi internat, înzestrat cu toate cele necesare. In decursul anului şcolar 1934—35 s'a pus bază societăţii religioase „Sfântul Gheorghe" a elevilor ortodocşi români; resultatele obţinute de societate, sub conducerea profesorilor Dorift Şuteu şi Iosif Pop, sânt dintre cele mai mulţumitoare şi de mare folos pentru tinerimea şcolară.

Elevii săraci şi merituoşi au primit masa în mod gratuit, sau li s'a făcut înlesniri de hrană, ear la începutul fiecărul an şcolar li s'au împărţit gratuit cărţi de studiu, precum şi haine de sărbătorile Crăciunului.

*

Cercuri preoţeşti. — In 5 Iulie 1936, dreptmăritorii creştini din parohia *Chişcădaga*, comună situată între dealurile şirului metalic, au avut deosebita plăcere de-a avea în mijlocul lor preoţimea cercului preoţesc „Chişcădaga", din protopopiatul Devei. Programul se începe cu săvârşirea în sobor a utreniei, în continuare cu sfânta liturghie.

La sfânta liturghie după priceasnă a predicat părintele *A. Muntean* din Bejan. Tâlcuind textul sfintei Evanghelii, credincioşii au rămas convinşi despre superioritatea celor duhovniceşti, care trebue preferite celor pământeşti.

Asistenţii localnici şi străini, după serviciul divin, s'au îndreptat spre vetrele lor, ducând cu ei încă un dram de hrană duhovnicească.

In conferinţa intimă, părintele *Al. Vâjdea* din Chişcădaga, preşedintele cercului, a vorbit despre: „Tactica preotului în îndreptarea individuală".

Cu această ocazie, credincioşii acestei parohii au avut prilejul fericit de-a-şi potoli setea pentru cele duhovniceşti, ear membrii cercului şi-au validitat râvna pentru turma încredinţată.

Pr. *L. L.*

*

— In 30 August 1036, credincioşii din parohia *Bejan*, protopopiatul Devei, au fost cercetaţi de preoţii cercului „Chişcădaga". Bisericuţa, puţin încăpătoare a acestei parohii, începe a se popula cam anevoie, pentruca la sfârşitul sfintei liturghii să se poată constata asistenţa credincioşilor din parohii destul de îndepărtate.

La sfânta liturghie, după priceasnă, a predicat părintele *L. Lazăr* din Suighete, explicând ascultătorilor textul sfintei Evanghelii cu parabola lucrătorilor viei. C. Sa afirmând osândirea lucrătorilor nevrednici, insistă a îndemna pe ceice lucrează în numele lui Hristos să se dovedească a fi vrednici lucrători în via Domnului şi să-i poarte şi crucea Sa.

După sfânta liturghie a predicat părintele *Al. Vâjdea* despre: „Convertirea omului". Cuc. Sa dă îndrumări şi norme ce trebue observate în lupta contra păcatului şi rezistenţa în faţa ispitei. Şi de astădată, glasul sfântului amvon a răsunat răsfrângându-se în inimile acelora cari au trăit mai mult în mijlocul naturii.

In conferinţa intimă, părintele *A. Muntean* din Bejan, a vorbit despre: „Biblioteca parohială", pe care o aseamănă cu fagurul încărcat de miere al unui stup. In sfârşit, turma hrănită, cu aleasă hrană, se îndreaptă spre căminele sale, iar păstorii rămân mulţumiţi de roadele muncii lor. Pr. *L. L.*

Meditaţie

Fericitul Augustin

Doamne Dumnezeul meu, dă inimei mele să Te dorească, dorindu-Te să Te caute, căutându-Te să Te găsească, găsindu-Te să te iubească, prin dragoste să răscumpăr fărădelegile mele, iar pe cele răscumpărate să nu le mai repet. Dă, Doamne Dumnezeul meu, inimei mele căinţă, spiritului întristare, ochilor izvor de lacrimi, mânilor dărnicia milosteniei. Regele meu, stânge în mine dorinţele cărnii şi aprinde focul dragostei Tale. Răscumpărătorul meu, alungă dela mine spiritul mândriei şi lasă loc prielnic pentru tezaurul umilinţei Tale. Mântuitorul meu, ia dela mine furia mâniei şi dă-mi liniştea răbdării... Dă-mi, atotîndurate Părinte, credinţă puternică, speranţă dreaptă, dragoste continuă. Călăuzitorul meu, întoarce dela mine deşărtăciunea, nestatornicia minţii, rătăcirea inimii, neseriozitatea gurii, îngâmfarea ochilor, lăcomia pântecelui, jignirea aproapelui, nelegiuirile vicleşugului, mâncărimea curiozităţii, pofta după bogăţii, prada autorităţilor, pofta gloriei deşarte, răul ipocriziei, dispreţul celor nevoiaşi, apăsarea celor slabi, focul avariţiei, invidia... Smulge din mine... îndrăzneala vinovată, încăpăţinarea nedreaptă, neastâmpărul, trândăvia, somnolenţa, nepăsarea, tâmpirea minţii, orbirea inimii, încăpăţinarea simţurilor, duşmănia cu moravurile, neascultarea binelui, respingerea sfatului, neînfrânarea limbii, prădarea celor săraci, violenţa neputincioşilor, desfăimarea celor nevinovaţi, nepăsarea faţă de cei oropsiţi, asprimea cu cei de casă, impietatea faţă de rudenii, neîndurarea faţă de cei apropiaţi.

Dumnezeul meu, mila mea, Te rog prin iubitul Tău Fiu, dă-mi faptele milei, râvna pietăţii, a veni în ajutorul celor lipsiţi, a sfătui pe ceice rătăcesc, a mângâia pe cei mâhniţi, a uşura pe cei apăsati, a da puteri nouă celor săraci, a încălzi pe cei vrednici de plâns, a ierta celor ce greşesc, a cruţa pe ceice păcătuesc contra mea, a iubi pe ceice mă urăsc. A da bune pentru rele, a nu dispreţui pe nimenea, ci a cinsti; a urma pe cei buni, a mă păzi de cei răi, a îmbrăţişa virtuţile, viciile a le lepădà, răbdare faţă de contrari, stăpânire de sine, pază gurii şi uşă împrejurul buzelor mele, a dispreţui cele pământeşti şi a însetoşà după cele cereşti!

In rom. de **C. I. Sârbu**

INFORMAŢIUNI

Ştire personală. Prea Sfinţitul Episcop *Dr. Nicolae Popovici* al Orăzii a fost de curând, pentru o zi, la Schitul *Păltiniş*, oaspele I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae; — iar mai înainte a fost dnul *Octavian Goga* pentru o scurtă vizită la I. P. Sf. Sa, precum şi dna principesă *Alexandrina Gr. Cantacuzino*, prezidenta Societăţii femeilor ortodoxe române, însoţită de trei membre ale comitetului societăţii.

Amânare. *Adunarea generală a Asociaţiunii culturale «Astra», ce se va ţinea în oraşul Blaj, se amână pentru zilele* **de 20 şi 21 Septemvrie 1936.**

Cu cât mai repede, cu atât mai bine. Ministerul instrucţiei publice va lua măsuri privitoare la revizuirea manualelor şi înlăturarea celor ce nu întrunesc condiţiile impuse de cerinţe morale şi naţionale.

† Otilia Dr. Corneanu, născută Frăţilă, soţia dlui consilier eparhial al diecezei Caransebeşului, Dr. Cornel Corneanu, a încetat din viaţă în 26 August 1936, în vârstă de 44 de ani. A fost înmormântată Sâmbătă, în 29 August, în cimitirul sf. Ioan Botezătorul din Caransebeş. Dumnezeu să aşeze pe roaba Sa acolo unde drepţii se odihnesc, ear nemângâiatului soţ să-i aline adânca durere!

Doritorii de-a participa la serbările jubilare ale „Astrei" culturale, în zilele de 20 şi 21 Septemvrie c. la Blaj, sânt rugaţi să-şi anunţe participarea la „Comisiunea de încartiruire", ca să se poată lua măsuri pentru găzduirea lor. Anunţarea se face la adresa părintelui canonic Gheorghe Dănilă, preşedintele comisiunii de încartiruire, Blaj.

A trecut timpul când omul în mica sa gospodărie cu nişte unelte lucrate de el îşi îngrijea ogorul, când nu aştepta dela nimeni învăţătură. Trăim în secolul maşinilor şi al invenţiilor de tot felul, secol în care vrând nevrând trebue să ne încadrăm. Maşina, acest bine al omenirii, trebue introdusă şi în gospodăria noastră, fiindcă ea pe lângă că uşurează munca, înmulţeşte recolta. Alături de maşini avem mijloace şi metode noi, prin care un pământ sărac, apătos, pietros etc. poate fi făcut productiv, scoţând de pe el maximul ce se poate scoate. Nu numai atât ne ofere progresul ştiinţei în această lature, ci ea ne arată cu ce să ne împodobim grădina, ce să lucrăm în timpul liber, cum să lucrăm etc. Asupra acestor chestiuni să ne oprim puţin:

Ţăranul român în majoritatea lui e agricultor. Privind felul cum îşi lucrează el pământul şi cum ar trebui, vedem înşine scara joasă pe care ne aflăm. Căminul nu va rămânea indiferent în faţa acestei stări, ci va porni la lucru. Va arăta oamenilor cauza produsului prea mic ce rezultă de pe urma muncii lor, şi care e îngrăşămintea pământului.

Le va lămuri cum se face ea, insistând asupra felului cum trebue îngrijit şi ţinut gunoiul, cum să se împrăştie pe ogor şi cât timp poate sta împrăştiat. Vorbind de gunoi, vei vorbi de diferite îngrăşăminte chimice folosite în agricultura diferitelor ţări şi de rolul lor în producţie. Dela gunoi se va trece la pământ. Se va arăta rolul cel mare al „ogoarelor de toamnă pentru sămănăturile de primăvară, în special pentru porumb; întorsul miriştei, mai folositor decât păscutul cu vitele; adâncirea arăturii, importanţa seminţei în dobândirea recoltelor, pregătirea seminţei de grâu; sulfatarea; semănatul cu maşina în rânduri; soiuri bune de grâu şi de alte cereale; importanţa boroanei, tăvălugului; metodele de cultura pământului în clime secetoase; lucrările de primăvară şi semănatul cerealelor de primăvară, rânduirea culturilor, importanţa leguminoaselor în asolament; culturi speciale legate de localităţi: cartofi, in, cânepă, sfeclă, mazăre, soia, bumbac, importanţa şi executarea; îngrijirile culturale şi combaterea boalelor plantelor cu mijloace cunoscute până acum; eforturi comune pentru astfel de combatere; metode de recoltare şi păstrarea recoltei; îngrijirea păşunelor şi punerea lor în valoare".[2]

Pentru reuşita acţiunii, căminul nu se va mărginì numai la conferinţe şi vorbe, ci va pornì la demonstraţii pe câmp, cu planşe, figuri, cinematograf, cu mostre de seminţe, cu maşini etc. după cum cer împrejurările. Se vor procura pe rând pe seama căminului maşinile şi uneltele mai necesare agricultorului care fie gratuit, fie în schimbul unei plăţi mici se vor împrumuta celui ce are nevoie de ele. Se vor trimite ţărani la cursurile speciale de agricultură organizate de „Astra" spre a primì îndrumări necesare. Vei lucra prin camerile de comerţ la procurarea soiuriior bune de seminţe şi prielnice pământului regiunii. Vei arăta ţăranului alte ţări agricole, cum se prezintă în raport cu România şi cauza progresului lor. Le vei vorbì de legile protectoare ale plugăriei; de felul cum se înfăţişà plugăria în trecut în comparaţie cu cea de azi, căutând a accentua progresele uimitoare la care s'a ajuns şi de care dacă rămânem, în urmă pierdem. Vei evidenţia rolul cooperaţiei în cultura şi scoaterea pe piaţă a produselor agricole; cum să se facă vânzarea; felul cum să exportăm; ce să exportăm şi unde. Nu treci cu vederea rolul cel mare al asigurărilor (în plugărie) şi mijloacele prin care putem preîntâmpina din vreme o secetă. Vei vorbi ceva şi despre socotelile care să şi le facă fiecare gospodar la sfârşitul şi începutul muncii. Să nu uiţi literatura, revistele şi ziarele cu pagini agricole, ci să le foloseşti.

[2] Er. Grinţescu: „Educaţia economică a omului de câmpie"... Op. cit. pg. 48—49.

Organizaţi Reuniuni de femei

Muntele Athos

Athos, Sfântul Munte, formând un fel de republică monahală, este acoperit cu vreo 20 de mănăstiri, între care e şi una românească.

Majoritatea sfintelor locaşuri a ridicat-o împăraţii bizantini, dăruind comunităţii averi însemnate. Danii mari i-au închinat şi voevozii români.

Republica aceasta s'a întemeiat în anul 935, are va să zică un trecut de peste o mie de ani. Intâia sa mănăstire, Sf. Lavra, s'a sfinţit la anul 963.

Statul grecesc, sub a cărui stăpânire a ajuns în timpul din urmă Sfântul Munte, nu mai poate, din cauza situaţiei sale critice financiare, să facă faţă cheituelilor necesare întreţinerii micei republice monahale. O parte mare dintre călugări a emigrat în Iugoslavia, Albania şi Bulgaria, câţiva au venit şi în România.

Până la începutul marelui răsboi trăiau în Sfântul Munte 15 mii de călugări; în anul 1929 numărul lor a scăzut la 5140, în anul 1933 la 2500, — ear astăzi mai sânt 1935 de călugări pe Sf. Munte Athos.

Un călător recent, în notele sale despre drumuri şi popasuri, spune în (« Vii-

ŞTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 6 Septemvrie 1936, va predica părintele *Gh. Secaş;* ear Marţi 8 Septemvrie (Naşterea Născătoarei de Dumnezeu) va predica părintele *M. Neagu.*

Listele de alegători ale Camerei de comerţ şi industrie Sibiu se găsesc afişate la primăria municipiului Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 4, camera Nr. 25.

Nr. 246—1936 [37] 1—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a Socet, cu filiile Poiana-Rechiţelii şi Runcul-mare, din protopopiatul Hunedoarei, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sânt:

1. Casă parohială corăspunzătoare.
2. 4 jugare fânaţ.
3. Câte una măsură porumb smicurat [măsura à 30 litri], sau preţul de piaţă al unei măsuri de porumb smicurat dela fiecare familie din materă şi filii.
4. Una zi de lucru de fiecare fum din materă şi filii.
5. Stola obişnuită în parohie.
6. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedoarei, în termenul indicat.

Candidaţii vor anexa la cererile de concurs şi concesiunea dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidaţii se vor prezenta, cu încuviinţarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuţi de către poporeni.

Hunedoara, 9 Iulie 1936.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înţelegere cu consiliul parohial.

Nicolae Suciu
protopop

Nr. 287—1936 (39) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de cântăreţ în parohia Mercurea, protopopiatul Miercurei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Salar 4000 Lei anual din lada bisericei.

Reflectanţii diplomaţi dela şcoala de cântăreti din Sibiu au să se prezinte în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a-şi arăta dexteritatea în tipic şi cântări.

Mercurea, din şedinţa consiliului parohial, ţinută la 25 August 1936.

Avm. S. Pecurariu
protopop

Citiţi, sprijiniţi şi respândiţi ziarul

Telegraful Român

Nr. 47—1936 [38] 1—1

Publicaţiune de licitare

Consiliul parohial ort. român din Moşna, judeţul Târnava-mare, publică licitaţie de darea în intreprindere a construirii casei parohiale [în roşu], pe ziua de *13 Septemvrie 1936,* ora 3 p. m., în localul casei culturale.

Condiţiunile de licitare, planul aprobat de Ven. Consistor, precum şi caetul de sarcini se pot vedea la oficiul parohial.

Parohia dă tot materialul şi mâna de lucru.

Licitaţia se va ţinea respectând dispoziţiile legale.

Moşna, 28 August 1936.

Oficiul parohial ortodox român:
Pr. **Petru Pătărău**

Nr. 308—936 (32) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Tomnatecul de jos,** din protopopiatul Zazand, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt următoarele:

1. Salarul dela stat.
2. Stola obişnuită în parohie.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de actele necesare, oficiului protopresbiteral în termin prescris şi vor anexa şi autorizaţia Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc de a putea candida la această parohie. Cu încuviinţarea prealabilă a oficiului protopresbiteral, candidaţii se vor prezenta în parohie pentru a face cunoştinţă cu parohienii, a predica şi servì.

Oficiul protopresbiteral al Zarandului în înţelegere cu consiliul parohial.

Brad, la 17 Iulie 1936.

Ioan Indreiu
protopop

Nr. 308—936 (30) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Ribicioara de sus,** din protopopiatul Zarand, cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt următoarele:

1. Salarul dela stat.
2. Stola obişnuită în parohie.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de actele necesare, oficiului protopresbiteral în termin prescris şi vor anexa şi autorizaţia Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc de a putea candida la această parohie. Cu încuviinţarea prealabilă a oficiului protopresbiteral, candidaţii se vor prezenta în parohie pentru a face cunoştinţă cu parohienii, a predica şi servì.

Oficiul protopresbiteral al Zarandului în înţelegere cu consiliul parohial.

Brad, la 17 Iulie 1936.

Ioan Indreiu
protopop

Nr. 239—1936 (34) 2—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Alun,** cu filiile **Bunila şi Vadu-Dobrii,** din protopopiatul Hunedoarei, cu termen de 30 zile dela publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Casă parohială corăspunzătoare.
2. 6 jugăre fânaţ din partea comunei politice.
3. Adău: 100 (unasută) Lei de familie (cca 317 familii în materă şi filii).
4. Stola obişnuită în parohie.
5. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedoarei, în termenul indicat.

Candidaţii vor anexa la cererile de concurs şi concesiunea dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidaţii se vor prezenta, cu încuviinţarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuţi de către parohieni.

Hunedoara, 28 Iunie 1936.

Ofiiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înţelegere cu cons. parohial.

Nicolae Suciu
protopop

Nr. 251—1936 (33) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Bulbuc,** cu filia **Curpeni,** din protopopiatul Geoagiului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Retribuţiunile împreunate cu acest post sânt următoarele:

1. Un dublu dcl. de porumb sfărimat dela fiecare famile.
2. Folosirea cimitirului.
3. Lemne de foc din pădurea comunei.
4. Stola obişnuită în protopopiat.
5. Intregirea salarului dela stat.

Cererile de concurs cu toate documentele necesare şi cu binecuvântarea arhierească de a putea candida se vor înainta în termen oficiului protopopesc ortodox român al Geoagiului, iar concurenţii se vor prezenta în parohie cu prealabila încuviinţare a subsemnatului, pentru a face cunoştinţă cu parohienii.

Oficiul protopopesc ortodox român al Geoagiului în înţelegere cu consiliul parohial.

Geoagiu, la 19 August 1936.

Pr. Tiruţă
adm. prot.

Nr. 238—1936 (35) 2—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Cerişor,** din protopopiatul Hunedoara, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Tel. Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Casă parohială corăspunzătoare.
2. Sesiune parohială 31 jug. 65 stp. (jumătate productiv).
3. Câte una măsură ovăs dela fiecare familie.
4. Stola obişnuită în parohie.
5. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Hunedoarei, în termenul indicat.

Candidaţii vor anexa la cererile de concurs şi concesiunea dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc, că pot candida la această parohie.

Candidaţii se vor prezenta, cu încuviinţarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuţi de către parohieni.

Hunedoara, 28 Iunie 1936.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei în înţelegere cu cons. parohial.

Nicolae Suciu
protopop

Au apărut următoarele compoziţii muzicale de **Timotei Popovici:**

1. Cântările liturgiei
pentru voci mixte
ediţie nouă primenită şi îmbogăţită. Un exemplar legat frumos Lei 200·—

2. Cântările liturgiei
pentru 3 voci egale
ediţia V-a. Un exemplar legat frumos Lei 100·—
De vânzare la **Librăria Arhidiecezană Sibiu**

Nr. 320—936 (28) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Bobâlna,** din protopopiatul Geoagiului, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Tel. Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Intregirea de salar dela stat conform coalei B.
2. Case parohiale cu 3 încăperi, în stare bună şi toate dependinţele (şura în curs de edificare).
3. 3 jugăre pământ arător, provenit din reforma agrară, 5 jugăre pădure, dreptul de păşunat pentru oricâte vite, şi folosinţa cimitirului.
4. Stola obişnuită în protopopiat.

Reflectanţii la acest post, după ce vor înainta actele personale însoţite de autorizaţia Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc de-a putea candida, se vor prezenta cu aprobarea oficiului protopopesc într'una din Dumineci sau sărbători în parohie, unde se vor face cunoscuţi credincioşilor.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial ortodox român al parohiei Bobâlna.

Geoagiu, la 9 Iulie 1936.

Inocenţiu Tiruţa
adm. protopopesc

Nr. 308—936 (31) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Juncul de jos,** cu filia **Juncul de sus,** din protopresbiteratul Zarand, cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt următoarele:

1. Salarul dela stat.
2. Stola obişnuită în parohie.

Concurenţii îşi vor înainţa cererile de concurs, însoţite de actele necesare, oficiului protopresbiteral în termin prescris şi vor anexa şi autorizaţia Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc de a putea candida la această parohie. Cu încuviinţarea prealabilă a oficiului protopresbiteral, candidaţii se vor prezenta în parohie pentru a face cunoştinţă cu parohienii, a predica şi servì.

Oficiul protopresbiteral al Zarandului în înţelegere cu consiliul parohial.

Brad, la 17 Iulie 1936.

Ioan Indreiu
protopop

Nr. 308—936 (29) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Bulzeştii de sus,** din protopresbiteratul Zarand, cu termin de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sânt următoarele:

1. Salarul dela stat.
2. Stola obişnuită în parohie.
3. Casă parohială corespunzătoare.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de actele necesare, oficiului protopresbiteral în termin prescris şi vor anexa şi autorizaţia Prea Veneratului Consiliu arhiepiscopesc de a putea candida la această parohie. Cu încuviinţarea prealabilă a oficiului protopresbiteral, candidaţii se vor prezenta în parohie pentru a face cunoştinţă cu parohienii, a predica şi servì.

Oficiul protopresbiteral al Zarandului în înţelegere cu consiliul parohial.

Brad, la 17 Iulie 1936.

Ioan Indreiu
protopop

La Librăria Arhidiecezană se află spre vânzare următoarele **odăjdii** complete:

1. Odăjdii executate de călugării din Muntele Athos; în Brocat bogat ornat cu fir şi execuţie admirabilă:

1 rând, de coloare verde închisă	Lei	7.000
1 rând, de coloare vânătă închisă	„	12.000
1 rând, de coloare violetă închisă	„	15.000

2. Odăjdii ţesute în mănăstirile de maice, cu motive româneşti în mătase, foarte frumoase şi trainice:

1 rând vânăt	Lei	8.800
1 rând roşu	„	11.000
1 rând vânăt	„	12.000

3. Patrafire, în aceiaşi execuţie, cu câte 1700

4. Tot la Librăria arhidiecezană se află şi Potire, Candele, Cădelniţe, Discuri, Steluţe de argint şi de alpaca, Cruci de metal şi de lemn pictate, Clopoţei, Chivote, Garnituri de cuminecat bolnavii, Copii, Linguriţe, Căldăruşi de aramă cositorite şi Icoane pe pânză, pe tablă, pe lemn şi pe hârtie, cu preţurile cele mai convenabile

---

torul» din 21 August 1936) următoarele despre «Cetatea misticismului oriental»:

Bisericile sânt pline de comori de artă: iconostase, cruci, strane, relicve, miniaturi de lăcaşuri bizantine, în aur şi argint, încrustate cu pietre preţioase; dania unor Vasile Macedoneanul, Nicefor Phocas, Ion Comnen.

Bibliotecile sânt şi ele de o rară valoare.

Ţi-ar trebuì săptămâni ca să cunoşti o mică parte din ele. Tot ce străluceşte, tot ce te atrage şi te înalţă însă, e partea trecutului.

Azi totul lâncezeşte într'o apatie, o quasi-indiferenţă, cuibărit, tăcut, somnoros, în umbra magnifică a jertfelor şi avânturilor de altădată.

In unele aşezăminte, viaţa actuală, în micimea şi inactivitatea ei, e atât de copleşită de trecut, încât îţi face impresia unei plante anemice, care caută să soarbă firava lumină pe care stejarul crescut deasupra-i îi mai îngăduie s'o ia.

Cu aceste sentimente părăsim mănăstirea Aghia Lavra, ultimul popas al călătoriei noastre în această cetate a misticismului strămoşesc.

Pe lemnăria putredă a cerdacurilor, peste rănile adânci ale pereţilor, valuri parfumate de iasomie se agaţă ca nişte braţe tinere şi miloase.

Prin curţile imense şi tăcute ca nişte morminte, călugări gârbovi, cu plete şi bărbi neîngrijite, treceau strângându-şi sutanele, ca şi cum foşnetul ştofei chiar i-ar fi durut... dispărând ca nişte fantome în umbra funebră a imenselor bolte.

In jurul nostru, natura cântă cu mii de glasuri bucuria clipei.

Din aurul şi purpura lichidă a mării, vedem răsărind formele depărtate ale insulelor Lemnos, Imbros, Thasos. Mai departe, ca un con de argint incandescent, strălucea vârful acoperit de zăpadă al Olimpului.

Peste tristeţea măcinată a celor ridicate de mâna omului, natura îşi desfăşura frumuseţea şi tinereţea veşnică.

Redactor responsabil: Pr. Dr. D. Stăniloae

Editura şi tiparul Tipografiei arhidiecezane